

[Hjelger Hansen.]

Forslagsstillerne ønsker større skolenævn, og det har jeg ingen særlige bemærkninger at gøre til. Det kan ved store skoler godt være hensigtsmæssigt.

Så foreslås det, at kommunalbestyrelsesmedlemmet, som i dag er født medlem af skolenævnet, skal ud og erstattes af lærerrådets repræsentant og skolens leder som egentlige medlemmer af nævnet. Her går det konservative folkeparti bort fra det princip, som vi i hvert fald i venstre har opfattet som et af de vigtigste i denne styrelseslov, nemlig at den danske folkeskole var en forældrenes folkeskole, en forældrestyret folkeskole igennem kommunalbestyrelse og skolenævn. Vi mener ikke, det er hensigtsmæssigt, at lærerrepræsentant og skoleleder skal have stemmeret i skolenævnet; det er nævnets område ikke egnet til. Vi finder det rigtigt, at disse repræsentanter er til stede, så de folkevalgte medlemmer kan trække på deres viden og ekspertise. Men vi mener ikke, de bør deltage i beslutningerne. Lærerne har deres kollegiale råd, som også er hjemlet i skolestyrelsesloven, og det er igennem disse råd, lærerkorpsets indflydelse på skolens styrelse efter vort skøn skal finde sted.

Forslagsstillerne foreslår, at en skoleplan skal være kommunens egen sag. Mon dette nu er rigtigt? Er det ikke nødvendigt at fastholde, at amtet bør være den instans, der siger god for en kommunes skoleplan? Med undervisningsplanen synes jeg nok det ligger noget anderledes, og på det punkt kan vi følge forslagsstillerne.

En forenkling af processen ved skolebyggeri er vi naturligvis tilhængere af ligesom andre, der har talt om det heroppefra. Vi har nok den opfattelse, at det mere er i den øverste ende, problemet ligger. Dermed mener jeg de overliggende organer, vi i første omgang skal kaste blikket hen til.

Vi anerkender naturligvis forslagsstillernes forsøg på en decentralisering af fritidsområdet administration, men vi synes ikke rigtig, det er lykkedes. Vi tror, det er nødvendigt at vurdere administrationen af fritidsloven sammen med fritidsloven. Igen synes jeg, forslagsstillerne er hoppet over, hvor gærdet er lavest. Man kalder fritidskommissionen noget andet — eller rettere: man flytter tingene fra den fritidskommis-

sion, vi kender, over i en rådgivende undervisningskommission, og man foreslår de nævn, der er knyttet dertil i den nuværende lovgivning, nedlagt. Man kunne måske foreslå at gå den modsatte vej og styrke nævnene inden for disse områder, men undlade det mellemlid, fritidskommissionen er.

Vi er naturligvis fra venstre rede til forhandling om dette lovforslag. Vi ved, at undervisningsministeren, hvad ministeren har bekræftet nu, i løbet af dette folketingsår også vil komme med et lovforslag, og at vi skal have revideret den nuværende lovgivning så betids, at nye regler kan træde i kraft 1. april 1974.

Jeg tror, det er rigtigt at sige, selv om debatten er gået hårdt om denne lovgivning, at den nuværende lov arbejder bedre end ventet de fleste steder. Der er helt naturligt overgangsvanskeligheder, men mange steder fungerer tingene ikke så ringe endda. Vi skal i venstre have en skolekonference om nogle dage, hvor vore skolefolk skal drøfte bl. a. dette problem. Vi mener altså, at vi har god tid for os, og vi må nøje vurdere, hvorledes administrationen er gået, og hvorledes vi kan forenkle og decentralisere, hvad der jo også er forslagsstillernes formål.

Et af de problemer, som jeg tror vi bliver nødt til at tage op, er spørgsmålet: er det muligt at lave en styrelseslov for folkeskole og fritidsvirksomhed, der er ens i en stor kommune med mange skoler og en lille kommune med få, ja, måske kun en ganske enkelt skole? Det var det, vi forsøgte at gøre i sidste ombæring, og det er vel sådan set på grund af det, vi har haft nogle vanskeligheder.

Der blev også nogle andre problemer hængende sidste gang, som vi ikke nåede til bunds i. Der var spørgsmålet om, hvorvidt skolenævn ved gymnasieskolerne var indrettet på den rigtige måde. Det mener jeg ikke det var. Der var spørgsmålet om, hvorvidt ungdomsskolen bør administreres under skolenævns- og skolekommissionsregie, altså som en del — men ganske vist en anden del — af folkeskolen. Det har vi rejst tidligere, og det vil vi også gerne have vurderet igen. Der var spørgsmålet om, hvorvidt skolenævnsmedlemmer skal vælges på én gang og gå af på én gang med valgperiodens slutning, eller om vi skulle søge frem til et sy-